

עת לעשות

מאת המקובל האלוקי רבי יהודה אשלג זצוק"ל "בעל הסולם"

זה זמן רב אשר מוסר כליותי ירדפני יום יום, לצאת מגדרי ולחבר איזה חיבור יסודי בדבר נשמת היהדות והדת ובידיעת מקוריות חכמת הקבלה ולהפיצו בקרב העם, באופן ששיגו מתוכו הכרות והבנה בכלל הדברים, העומדים ברומו של עולם כראוי, באופים וצביונם האמיתי.

ולפנים בישראל, בטרם שנתגלתה בעולם מלאכת הדפוס, לא היו בקרבנו ספרים מזויפים ענינים הנוגעים לנשמת היהדות, משום שכמעט לא היה בקרבנו מחבר בלתי אחראי על דבריו. וזאת מטעם פשוט, כי הנה אדם בלתי אחראי על פי רוב איננו מהמפורסמים. לפיכך, אם במקרה יצא אחד והעיז פניו לחבר חיבור כזה, הרי לא היה כדאי לשום מעתיק להעתיק את ספרו, כי לא ישלמו לו שכר טרחתו, אשר עלה כרגיל סכום חשוב. ונמצא, שהיה משפטו חרוץ מאליו להאבד מתוך הקהל. ובעת ההיא גם יודעי דבר לא היה להם שום ענין ותביעה לחבר ספרים מהסוג

הנ"ל, משום שהידיעות הללו אינן נחוצות להמון העם. אלא להיפך, היה להם ענין להסתיר הדבר בחדרי חדרים, מטעם "כבוד אלקים הסתר דבר", כי נצטוינו להסתיר את נשמת התורה והעבודה מאותם שאינם צריכים לה או אינם כדאים לה, ולא לזלזל בה ולהציגה בחלונות ראוה לעומת תאותם של המסתכלים בארובות או בעלי התפארות, כי כן כבוד אלקים מחייב אותנו.

אולם מעת שמלאכת הדפוס נתפשטה בעולם, ואין המחברים צריכים יותר למעתיקים דבריהם, ונתמעט המחיר הגבוה של הספר, הנה עם זה הוכן הדרך גם למחברים בלתי אחראים למעשיהם, לעשות ספרים ככל אות נפשם לפרנסה ולכבוד וכדומה. ואת עצם מעשה ידיהם אינם מביאים בחשבון ולפועל ידיהם לא יביטו כלל. ומהעת ההיא התחילו להתרבות הספרים גם מן הסוג האמור לעיל, אשר בלי שום לימוד וקבלה פה אל פה מרב מוסמך לכך, ואפילו בחסרון ידיעה בכל אותם הספרים הקדמונים, שיש להם שייכות לסוג הזה, הולכים מחבריהם ומוציאים ספרות מדמם ובשרת עצמם ומכל בוקי סריקי, ותולים הדברים ברומו של עולם, לצייר בזה נשמת האומה וכל אוצרה הכביר.

וככסילים לא ידעו להזהר. גם אין להם דרך לידע זאת, אשר מביאים לדורות דעות משובשות, ובתמורת תאוותיהם הקטנטנות חוטאים ומחטיאים את הרבים לדורות. ולאחרונה העלו צחנם מעלה מעלה, כי גם תקעו את צפרניהם בחכמת הקבלה. מבלי לשים לב אשר חכמה זאת נמצאת סגורה ומסוגרת באלף עזקאות עד היום הזה. עד אשר אין יוצא ובא בתוכה להבין אף מלה אחת במשמעותה הראויה. ואין צריך לומר איזה קשר בין מלה אחת לחברתה. כי בכל הספרים האמיתיים, שנתחברו עד היום, אין בהם זולת רמזים דקים, אשר בדוחק גדול המה

מספיקים רק בשביל תלמיד מבין מדעתו, לקבל פירושם מפי חכם מקובל ומוסמך לכך.

והנה גם "שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה" ונתרבו בימינו אלה חוברי חבר, אשר עושים שם מטעמים כאלה, שהמה לגועל נפש לכל המסתכלים בהם. ויש מהם, שיפליגו עוד לעלות על ראש הפסגה, ולוקחים להם מקום הראוי לראשי הדורות, שעושים עצמם כיודעים לברר בין ספרי הקדמונים והראשונים ז"ל, להורות לצבור איזה ספר ראוי להגות בו, ואיזה ספר שאינו כדאי לטפל בו, משום שמלא דברי הזיה ח"ו, וכדי בזיון וקצף. כי עד עתה היתה מלאכת הבירור הזאת מיוחסת ומוגבלת רק לאחד מעשרה ראשי דורות, ועתה נבערים יתעללו בה.

ולפיכך נשתבשה מאד דעת הצבור בתפיסת הענינים האלה. ועוד נוסף כי נוצרה אוירה של קלות דעת, וכל אחד חושב לעצמו, אשר די לו בסקירה אחת בשעת הפנאי להתבונן ולבקר בדברים נשגבים אלו, ועוברים ביעף על כל עולם החכמה הגבוה ומקוריות, נשמת היהדות, בטיסה אחת, כמו המלאך הנודע. ומוציאים מסקנות כל אחד לפי הלך רוחו.

ואלה הן הסיבות, שהוציאו אותי מחוץ לגדרי. והחלטתי, כי "עת לעשות לה" ולהציל מה שאפשר עוד להציל. וקבלתי על עצמי לגלות שיעור מסויים מהמקוריות, הנוגעת לסוג האמור ולהפיצו בקרב העם.